— Я в кутку стояв за кару.
— Ну, то й що?
— Віником мене прозвали.
— Ну, то й що?
Заставляють замітати.
— Ну, то й що?
Я в кутку стаю на руки.
— Ну, то й що?
— І кажу: беріть за ноги!
— Ну, то й що?
— Підмітайте, як вам треба.
— Ну, то й що?
— А те, що батько за вушко — круть
І каже мені: "Затям,
Якщо віникові їсти дають,
Замітати повинен сам!"